

Koligacja Gie Ka, Co Kto VS. Kto Co

(Majkel)

Słowa nie są tak ważne, jak interpretacje
Interweniuje w rap grze, a me intencje zawsze są ważne
Bo przekaz musi zawrzeć ten wątek
Poważnej konwersacji, by móc zawrzeć jak wrzątek
Patrzę na kontekst, w jakim to mówię
Mój rozchochraną łeb w kapturze, nasuwa na stowę
Skojarzenie z lumpem, ludzie nie traktują nas jak kumple
Uwierz, chociaż kunsztem przekonam ich na luzie
Lubię bity grube, i teksty które niszczą
Dla tych pełnych ambicji, tym czym dla Alicji lustro
Nie schlebiam gustom, i nie jestem pupilkiem
Bo wbijam szpilkę, rap traktując jak spojenia z flirtem
Ja jestem młodym wilkiem, awanturnikiem
Z wyboru, lecz to wystarczy byś mógł mnie usłyszeć tenoru
Jak jesteś niewolnikiem z terroru
Autorytetów otępiających zmysł odbioru
Nie schodzę z torów, słucham słów nie ludzi
Bo ludzie mówią, ale słowa znaczą, jest luzik
Jak umiesz odrzucić, bzdury stek które lubisz
Chyba istotne Co Kto, a nie Kto coś mówi
Ref.

Wchodzę na wiec, precz mówię demagogom
Niosę prawdę lecz, oni patrzą obok
Biją brawa wrogom, przyklaskują nogą
Liczy się postać, a nie liczy się słowo
Wchodzę na wiec, precz mówię demagogom
Niosę prawdę lecz, oni patrzą obok
Społeczeństwo które, chce jeść własny ogon
Widzi postać, nie treść - schematami jak robot
(Kecaj)

Dzisiaj autorytet, nie znaczy nic bez zmian
Nie warto krzycheć, bez znaczącego nazwiska
Publiczne widowiska, słuchasz? Nic nie zyskasz
Dzisiejszy artysta, ma kolorowe włosy
I powiększony biust, a puste słowa głosi
Ale spoko, luz, publika oto prosi
Nie słyszą o czym, chcą na rękach nosić
Szeroko otwórz oczy, uszy lepiej zatkać
Słowa demagoga, czy mówimy tu o faktach?
Ach tak, generalnie, gadka - gadka
Klaskać, wszystko fajnie, potem klatka
Czas się zapchać, lawiną etosów
W brudnym koszu, pseudo-elokwentnych osób
Tłum wiwatuje, zarabia wielki oszust
Hołubiąc bzdurę, to na zwycięstwo sposób
Więc jestem artystą, krzyczę: La vida Roso!
Ref.

(Majkel)

Ej, znasz sztukę kompromisu? Sztuka oszukać może
Jeśli zaufasz jej zanadto, będzie gorzej
Wobec, wiedzy i sprytu - jesteś bezradny
Wobec, mocy magików, czarnej magii, perswazji
Niemówiąc prawdy, są tak wiarygodni
Body, language, image - oto dary od nich
To karygodny styl, udawania mądrych
Stale modny chwyt, że schludny jest dobry
Są wcale podli, treść zanalizowana
Za trudne słowa, i skomplikowane zdania
Pomaga im omamiać, tych łatwowiernych
Ty też słuchaj co mówią, lecz autorytet piernicz!

(Kecaj)

Stoimy w miejscu, zagłuszane są wnioski
Oschły stereotyp, stosują bo jest prosty

Ktoś boski, mocny - wytyka cudze krosty
Nie słucha nawet, od razu pali mosty
Jak osły, poruszając w kole
Sposobem, nie za szybko ufaj sobie
Nie mogę, błysnąć pod tym progiem
Brak treści w słowie, moc wizerunku
100 punktów i brawa - oto symbol buntu
Szkło pełne trunków, i interesów kultur
Ale bez pomysłu, gdzie treść?
Nieś wzorce, a rozsądek skreśl
Ref.